

Folketingets Socialudvalg

Dato: 17. marts 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. februar 2009 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 8 (SOU L 114) stillet af Özlem Cekic (SF).

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

MBN/ J.nr. 2008-7560

Spørgsmål nr. 8:

"Ministeren bedes redegøre for og angive referencer for det forskningsmæssige grundlag for forslaget om obligatorisk forældreplæg og ungeplæg, herunder redegøre for de forskningsmæssigt dokumenterede effekter for barnets/den unges udvikling som følge af forslaget."

Svar:

Pålæggene giver typisk adgang til at iværksætte sociale foranstaltninger i tilfælde, hvor dette ikke umiddelbart har været muligt på grund af manglende samarbejdsvilje. Som det flere gange understreges i bemærkningerne til lovforslaget, skal pålæggene således ses i sammenhæng med viften af forebyggende tiltag.

I forhold til om pålæggene virker, er det relevant at se på, hvad pålæggene indeholder. Pålæggene er tænkt som et meget fleksibelt redskab, der skal tilpasses den enkeltes behov for støtte.

Det vil i det konkrete tilfælde således være op til kommunen at vurdere, hvad der bedst kan støtte op om barnets, den unges eller familiens udfordringer. Kommunen bør i denne sammenhæng trække på eksisterende viden om, hvad der virker. Der kan fx peges på,

- at forældre kan pålægges at følge deres barn i skole, og at Undervisningsministeriets undersøgelse *Børn, der gennem længere tid ikke modtager undervisning* fra januar 2008 viser, at længerevarende ulovligt skolefravær ifølge skolelederne blandt andet hænger sammen med forældrenes manglende evne til at få deres børn i skole.
- at forældre kan pålægges at følge deres barn til fritidsaktiviteter, og at aktiv deltagelse i fritidsaktiviteter ifølge SFIs undersøgelse *Fritidsliv i børnehøjde* fra 2008 kan give de udsatte børns trivsel et løft og danne grundlag for netværksdannelse.
- at forældre kan pålægges at indskrive deres barn i dagtilbud, og at en tidlig indsats i dagtilbuddene for at styrke og udvikle børns faglige

kompetencer ifølge SFIs *Vidensopsamling om social arv* fra 2003 gør en positiv forskel senere i livet.

- at forældre og unge kan pålægges at deltage i evidensbaserede forældreprogrammer, og at disse programmer er blandt de bedst evaluerede på det sociale område.
- at unge kan pålægges at deltage i kurser i vredeshåndtering, og at sådanne kurser har vist gode resultater ifølge den udredning, som Justitsministeriets Forskningsenhed har udarbejdet i forbindelse med arbejdet i Kommissionen om ungdomskriminalitet.
- at unge kan pålægges at tage imod en kontaktperson, og at udsatte unge har behov for stabil voksenkontakt, jf. fx CASAs *Indsatsen for udsatte børn og unge* fra 2006.

Det vil dog fortsat være relevant at spørge, om en social indsats overhovedet kan virke, når den er iværksat uden samtykke fra de borgere, der er genstand for indsatsen. Engelske erfaringer med de såkaldte *parenting orders* viser, at forældre, der har deltaget i et *parenting programme* på baggrund af en *parenting order*, får lige så meget ud af forløbet, som forældre, der har deltaget frivilligt. Det fremgår af Youth Justice Board's evaluering af de første tre år med den engelske ordning (*Positive Parenting*).

Rambølls evaluering af forældreplæg viser også, at pålægget har virket i 10 ud af 24 sager, og sagsbehandlerne vurderer, at anvendelsen af forældreplæg ikke har været forbundet med negative konsekvenser for samarbejdet med familierne.

Endelig har Helsingør Kommune positive erfaringer med at pålægge ledige forældre at følge deres barn i skole som en del af aktiveringspligten og koble manglende efterlevelse af denne pligt til økonomiske sanktioner.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen